

قرآن کریم

سوره مبارکه سبأ
آیه ۴۶

فقط یک موعظه!

بعضی کارها را باید تنهایی انجام بدهیم و بعضی دیگر تنهایی اش تقریباً هیچ فایده‌ای ندارد! مثلاً زیارت امام حسین علیه السلام تنهایی اش هم خوب است، چون هم به خودسازی کمک می‌کند و هم موجب رابطه صمیمی‌تری بین بنده و مولا می‌شود.

اما اگر قرار باشد که امام حسین بسترساز تمام تحولات اجتماعی باشد، تا حدی که امام زمان هم جامعه جهانی را با نام سیدالشهدا نجات دهد (که همین طور هم هست)، دیگر کار فردی و تنهایی معنایی ندارد. این جا قیام باید همگانی باشد و لشکرهای میلیونی و میلیاردی باید به راه بیفتند.

حالا ایام، ایام اربعین و ثبت نام در یک رزمایش بین‌المللی است. رزمایشی که در آن افراد در رابطه صمیمانه با امام، خود را می‌سازند و در لشکرکشی جهانی، سپاه امام زمان (ارواحنا فداه) را آرایش می‌دهند. یعنی در یک کلام، به یک موعظه مهم عمل می‌کنند:

قُلْ إِنَّمَا أَعْظُمُ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَى وَفُرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا

بگو: «شما را تنها به یک چیز اندرز می‌دهم، و آن اینکه:

دو نفر دو نفر یا یک نفر یک نفر برای خدا قیام کنید، سپس بیندیشید...»

